

Słowo wstępne

Przyroda to szerokie pojęcie. Nauki przyrodnicze to wiedza zgromadzona dzięki wysiłkowi człowieka w celu zrozumienia świata, w którym żyjemy. Rozważania o przyrodzie nabierają szczególnego znaczenia w sytuacji całkowitego odwrócenia się człowieka od natury. Przykładem następstw tego stanu rzeczy jest zmiana klimatu – jeden z głównych problemów ludzkości w XXI w. Zagadnienia te wiążą się również z licznymi dylematami etycznymi dotyczącymi ludzkich decyzji w kontekście ich konsekwencji dla środowiska¹.

Spółeczność naukowa składa się z osób, które poświęcają swoją aktywność, aby lepiej zrozumieć świat przyrody. Ta społeczność ekspertów określa, które idee najlepiej uwzględniają zjawiska naturalne. Ci, którzy badają naturę nauk o przyrodzie, pochodzą z wielu różnych dziedzin i dyscyplin oraz zadają pytania typu: „Co, jeśli w ogóle, odróżnia naukę od innych ludzkich przedsięwzięć?”, „Czy odkryto lub wymyślono coś nowego w nauce?”, „Czy osiągnięto konsensus w środowisku naukowym?” itd.²

Nauczyciele stają przed koniecznością dokonywania dydaktycznej transformacji coraz szerszej wiedzy. Jest to szczególnie trudne w zakresie

¹ Paško, J. R., Potyrała, K. (2023). *Przyroda i dydaktyka*. Kraków: Wydawnictwo Naukowe UP.

² *Ibidem*.

nauk przyrodniczych, gdzie wiedzy przybywa w bardzo szybkim tempie. W bieżącym numerze zamieszczamy artykuły przygotowane przez czynnych nauczycieli, którzy poszukują sposobów na udostępnianie tej wiedzy uczniom i chcą się podzielić swoimi doświadczeniami z szerokim kręgiem czytelników.

Zachęcamy Państwa do publikowania na łamach naszego czasopisma własnych refleksji związanych z kompleksowo pojętą przyrodą i sposobami dydaktycznej transformacji przyrodniczych treści kształcenia.

Katarzyna Potyrała